

CON CÁ TRÊN ĐƯỜNG

Do nhà nghèo túng đến nỗi không còn gì ăn nên Trang Tử buộc lòng phải đến nhà một vị quan quản lý đường sông trước đây có mối thâm tình cùng gia đình để vay mượn lương thực.

Thấy Trang Tử đến nhờ giúp đỡ, vị quan đó nhanh chóng đồng ý cho mượn lương thực. Ông ta nói:

- Được, đợi tôi thu xong thuế sẽ lập tức cho anh vay 300 nén bạc.

Nghe xong, Trang Tử đang vui bỗng nên giận dữ, sắc mặt cũng thay đổi. Ông nói:

- Hôm qua, trên đường đến đây tôi nghe tiếng kêu cứu. Nhìn xung quanh không có ai, cuối cùng tôi mới phát hiện ra đó là tiếng một con cá đang nằm trên một vết xe đã khô.

Thở dài một hơi, Trang Tử tiếp tục nói:

- Nhìn thấy tôi, nó như gặp thấy vị cứu tinh của mình vậy. Theo lời kể của con cá thì nó vốn sống ở biển Đông rồi vô tình đến đây và tưởng chừng mình sẽ chết vì thiếu nước. Nó xin tôi cho chút nước để cứu nó.

Sau khi nghe xong, vị quan liền hỏi Trang Tử có giúp chú cá không.

Trang Tử nhìn vị quan rồi lạnh lùng trả lời:

- Tôi nói tôi sẽ giúp, hãy đợi tôi đi đến phía Nam khuyên Tề Vương và Việt Vương cho dẫn nước từ sông Tây Giang vào chỗ của nó để nó có thể trở về biển Đông.

- Nghe xong cách giải cứu con cá của Trang Tử, vị quan giám sát cảm thấy đó là việc quá hoang đường:

- Làm sao mà có chuyện như thế được?.

- Đúng vậy. Sau khi nghe tôi nói xong con cá giận đến nỗi mở to mắt nói chỉ cần vài thùng nước đã có thể giúp được tôi chứ đâu cần dẫn nước

đến làm gì chứ. Chắc hẳn nước chưa đến tôi, tôi đã trở thành con cá khô bán ngoài chợ rồi.

.....

Một chén cơm cho người đang đói ngay hôm nay, hơn hẳn một bao gạo đầy vào ngày mai.